

Klassikeren Tremonti: Flyt den Europæiske Centralbanks kontor til Nürnberg

16. januar 2016 – Den 23. maj 2014, få dage før de europæiske valg, og kort tid efter, at det Europæiske Parlament havde vedtaget bail-in-reglerne, debatterede tidligere italienske finansminister Giulio Tremonti Lissabontraktatens 'Godfather', Giuliano Amato, om europæisk politik ved et arrangement, organiseret af Enciclopedia Treccani. Tremonti havde allerede afsløret bail-in i forskellige udtalelser og i sin nye bog, som *EIR* havde dækket. Men denne særlige begivenhed gik ubemærket hen, og en saftig udtalelse, som det er værd at genkalde sig i dag, blev oversat.

Mod debattens afslutning blev både Tremonti og Amato bedt om at komme med en afsluttende udtalelse, og Tremonti sagde, at han gerne ville gentage sin idé med, at finanskrisen var ligesom et videospil: det første monster dukker frem; man slår det ihjel, men så dukker det næste monster op, osv. Det første monster var subprime-krisen; det andet monster var statsgældskrisen; og det tredje monster, der nu dukker op, er bail-in-lovgivningen, sagde Tremonti.

»At stjæle borgernes bankindeståender er tragisk, men det er dette perspektiv, vi har kurs mod. Nået til det punkt bliver det meget vanskeligt. Det vil måske blive nødvendigt at flytte Den europæiske Centralbanks juridiske base til Nürnberg, for at det skal være i nærheden af stedet, hvor der fældes dom. Hvordan lyder det som en overskrift?«

Publikum, endskønt pro-euro og således fjendtlighedsindet over for Tremonti, kunne ikke afholde sig fra at klappe, og mødelederne og Amato selv turde ikke gøre indvendinger.

DET SKER I VERDEN Nr. 4, årg. 1 – Infrastruktur, videnskab og teknologi.

Korte artikler fra hele verden. Med bl.a. følg. artikler:

Krafft Ehrickes Rumstation fra 1958, »til gavn for videnskab og menneskehed« –

Tysklands Wendelstein 7-X Stellerator tager næste skridt hen imod fusion –

Forskere fra NASA og Peru vil dyrke kartofler i en kulstofrig, Marslignende atmosfære –

0.a.

Titelfoto: Flere end 4.500 sorter af kartofler opbevares i genbanken i det Internationale Kartoffelcenter i Lima, Peru.

Download (PDF, Unknown)

Præsident Xi Jinping taler

ved den officielle åbning af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank

16. januar 2016 – Det var med en hel del stolthed, at Kinas præsident Xi Jinping talte ved den officielle åbning af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB. I oktober måned 2013, en måned efter præsident Xi i Jakarta lancerede et banebrydende forslag om et Økonomisk Silkevejsbælte, foreslog han AIIB. Alt imens det ikke stod klart på det tidspunkt, hvor meget støtte, AIIB ville indhente, så var verdens behov for infrastruktur så stort, at ikke engang Obamaregeringens forsøg på at afskrække selv europæiske lande fra at tilslutte sig, kunne svække den underdønning af støtte fra selv uden for Asien, og AIIB omfatter nu 57 nationer fra Asien og hele verden som stiftende medlemmer. »Stiftelsen og åbningen af AIIB betyder også en hel del for reformeringen af det globale, økonomiske styringssystem«, sagde Xi til de delegerede. »Det er i overensstemmelse med den voksende tendens i det globale, økonomiske landskab og vil være med til at gøre det globale, økonomiske styringssystem mere retfærdigt, ligeværdigt og effektivt.«

»Stiftelsen og åbningen af AIIB vil i realiteten forstærke investering i styrkelse af infrastrukturudvikling i Asien«, sagde Xi. »Det vil tjene til at kanalisere flere ressourcer, især private investeringer, til infrastrukturprojekter til fremme af regionale tilslutningsmuligheder og økonomisk integration. Det vil medføre et bedre investeringsmiljø og flere jobmuligheder og udløse større mellem- og langfristet udviklingspotentiale for asiatiske udviklings-medlemslande. Dette vil igen stimulere økonomisk vækst i Asien og den videre verden.«

»Efterspørgslen på infrastruktur er enorm. Institutioner for

investering i infrastruktur, gamle såvel som nye, har meget at tilbyde hinanden og kan meget vel samarbejde om fælles finansiering, udveksling af viden og opbygning af kapacitet. De kan indgå i godartet konkurrence med hinanden, lære af og forstærke hinanden og sammen gå frem. Dette er en måde, hvorpå multilaterale udviklingsinstitutioner får mulighed for at bidrage mere til infrastruktur-tilslutningsmuligheder og bæredygtig, økonomisk udvikling i regionen.«

»Alt imens udviklingslande udgør grundstammen i AIIB-medlemsskabet, så tiltrækker banken også et stort antal udviklede lande som medlemmer. En så enestående styrke gør det til en bro og et bånd for fremme af både syd-syd-samarbejde og nord-syd-samarbejde«, sagde Xi. Åbningen af AIIB udstiller også løggen i de vestlige finansielle medier, der, i kølvandet på uroen på aktiemarkederne, har udspytet dommedagsscenarier om den asiatiske økonomi. Præsident Xi meddelte også, at Kina ville investere yderligere \$50 mio. i AIIB's kapital. I interviews med kinesiske medier gav de internationale delegerede til AIIB's åbningskonference, inklusive besøgende, udenlandske ministre, udtryk for stor optimisme over de fremtidige muligheder med lanceringen af denne institution. Selv Filippinerne, der er fastlåst i en bitter strid med Kina over maritime grænselinjer, har følt det nødvendigt at deltage i den udviklingspolitik, som stiftelsen af AIIB varsler om.

»Vi konfronteres med Nuets intense uopsættelighed«

»Vi står nu over for den kendsgerning, at, i morgen er i dag. Vi konfronteres med nuets intense uopsættelighed. I denne livets og historiens gåde, som udfolder sig, findes der noget,

der hedder at komme for sent. Sendrægtighed er stadig tidens tyv. Livet lader os ofte stå bare, nøgne og modløse over en tabt mulighed. De menneskelige anliggendes tidevand bliver ikke ved med at være flod; der kommer også ebbe. Vel kan vi råbe desperat, at tiden skal holde pause i sin passage, men tiden er døv for hver en bøn og haster videre. Hen over de blegnede knogler og virvaret af rester af utallige civilisationer står de ynkelige ord, 'For sent'. Der er en usynlig livets bog, der skæbnesvangert optegner vor årvågenhed eller vor forsømmelse. Fingeren i bevægelse skriver, og går derefter videre.»

(Dr. Martin Luther King, 1967)

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING JANUAR: Finanskrak i Luften: Et Nyt Paradigme nu!

Det sammenbrud af det transatlantiske finansielle system, som allerede er indledt på verdens børser, er ikke en udefrakommende naturkatastrofe, men en følge af en politik dikteret fra finansverdenen, der har været fundamentalt forkert. Hvis vi erkender det, kan vi erstatte de nuværende defekte værdier med et nyt paradigme, der vil sætte os i stand til ikke blot at overvinde krisen, men også skabe den største renæssance i menneskehedens historie. De første nødtiltag er den 4-punktsplan, som Lyndon LaRouche og Schiller Instituttet

har fremlagt: 1) Indførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling, der adskiller normal, samfundsgavnlig bankvirksomhed fra den finansspekulation, der i stigende grad har overtaget bankerne og finansverdenen; 2) National regulering og styring af finansverdenen inkl. udstedelse af statslige kreditter til opbygning af økonomien; 3) Iværksættelse af store infrastrukturprojekter, som f.eks. en Kattegatbro og et dansk magnettognet; og 4) Målrettet satsning på de videnskabelige felter, som f.eks. kernekraft, fusionskraft og rumforskning, der vil løfte hele samfundet op på et højere niveau. Samtidigt skal der så være en renæssance, hvor vi tager de bedste og smukkeste af vor nations og menneskehedens åndelige frembringelser, som f.eks. klassisk musik og kunst, og lader dem være den standard, vi sætter for menneskelig interaktion og aktivitet.

Vi bringer her første tredjedel af en tale, som Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg holdt den 4. januar 2016, om det bail-in, der er i vente som svar på finanssammenbruddet, og som kan høres i sin helhed på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10983>

Download (PDF, Unknown)

SPØRGSMÅL OG SVAR med formand Tom Gillesberg den 14. januar 2016

1 time 28 min.:

Eller klik her

Bail-in-folkemord for Puerto Rico; afstiv værdiløse aktiver, eller mist livreddende tjenester

12. januar 2016 – Gribbefonde og andre skrupelløse kreditorer kræver, at de værdiløse aktiver, der udgør Puerto Ricos \$72 mia. store gæld, honoreres, og de er parat til at dræbe folk for at få »deres« penge. Det er en anden form for bail-in-tyveri, men med samme resultat: Folkemord.

Regeringens dystre likviditetskrise var tæt på at efterlade øens ambulancer, patruljevogne, brandbiler og andre offentlige køretøjer uden benzin den 11. jan., rapporterede EFE nyhedstjenesten samme dag. Krisen blev først løst, da Total Petroleum Puerto Rico Corp. nåede frem til en »mindelig overenskomst«, hvor regeringen lovede at nedbringe sin \$16 mio. store gæld til selskabet til under \$10 mio. og betale \$3 mio. den 18. jan., og dernæst \$4 mio. inden månedens udgang. I modsat fald, ingen benzin.

I mellemtiden har Puerto Rico Electric Power Authority (Prepa) meddelt, at det vil lukke for elektriciteten til tre hospitaler og klinikker i denne uge, pga. manglende betaling af regninger. El-forsyningen vil kun blive opretholdt, hvis klinikker og hospitaler hurtigt kan fremlægge en aftale om betaling.

Prepa er selv i en desperat situation med en gæld på over \$8 mia. I slutningen af december måned nåede selskabet frem til

en aftale om gældsopløsning med 70 % af sine kreditorer (der anslog, at de godt kunne klare en 'barbering' på 15 %), som vil træde i kraft, hvis det lovforslag, på hvilket den er baseret, vedtages i Puerto Ricos Kongres den 22. jan. Erhvervssammenslutninger, fagforeninger og forbrugergrupper er modstandere af lovforslaget og kalder det et »dødbringende slag« mod økonomien, da det vil give Prepa myndighed til at hæve prisen og pålægge andre gebyrer, øge gældsætningen »uden kontrol eller begrænsninger«, samt underminere den uafhængige Puerto Rico Energikommission (CEPR), en tilsynsmyndighed, der er etableret for at have total kontrol med bedømmelsen og godkendelsen af foreslåede prisstigninger, iflg. *Wall Street Journal*. Puerto Ricos aktuelle elektricitetspriser er dobbelt så høje som på det amerikanske fastland, og elektricitetsinfrastrukturen er ved at bryde sammen.

I et vidnesbyrd aflagt i dag for Underkomiteen for Energi og Mineral-råvarer i USA's Repræsentanternes Hus advarede Prepas rådgiver for omstrukturering, Lisa Donahue, om, at, med mindre aftalen om opløsningen vedtages, vil Prepa ikke være i stand til at betale \$1,13 mia., som forfalder til kreditorerne den 1. juli. Den forfaldne gæld er mere end det dobbelte af, hvad Prepa har på hånden af penge, og Donahue understregede, at selskabet umuligt kan skaffe differencen hjem gennem indtægter, rapporterede Bloomberg.

Se også: *LaRouchePAC svarer udtømmende på et spørgsmål fra Puerto Ricos guvernør om, hvad Lyndon LaRouches råd er til ham, for at hjælpe øens økonomi (dansk)*

Foto: Puerto Ricos ambulancer var tæt på at holde stille pga. manglende betaling til benzinselskabet.

Italien kræver moratorium for EU's bail-in-lovgivning

12. januar 2016 – Fremtrædende økonomer har krævet et moratorium for EU's bail-in-lovgivning i Italien. Først blev det krævet af Luigi Zingales og Luigi Guiso i finansavisen *Il Sole 24 Ore*, den 30. dec., og i dag opfordrede Paolo Savona, tidl. chef for den italienske Statens Indskudsgarantifond, indtrængende regeringen til at fremlægge det.

Til forskel fra andre lande ejer, i Italien, »småsparere bankobligationer i stedet for bankkonti med indskud«, skrev Zingales-Guiso. Med de nye bail-in-regler vil indehavere af seniorobligationer blive involveret i en bail-in, og dette repræsenterer mere end 30 % af bankfinansiering for mange banker. Jo mindre bank, desto højere er denne kvote.

Denne situation må ændres, men det kan ikke ske natten over. »Vi må have en overgangsregel, der, til gengæld for et forbud mod salg af obligationer til bankkunder, fritager Italien i en midlertidig periode (12 – 18 mdr.). Dette bør regeringen forhandle med Bruxelles med større energi, end den lagde for dagen under de resultatløse forhandlinger under diskussionen om bail-in-reglerne.«

Savona går endnu længere i retning af faktisk at kræve en afslutning på bail-in og presser regeringen til at kræve »den samme behandling« som andre lande, der får moratorium mht. andre EU-regler.

I en artikel for formiche.it skrev Savona: »Hvorfor kræver Italien ikke et moratorium for bail-in, eftersom Europa er et 'politisk område for moratorier', der er gjort nødvendige af stive procedurer, som EU's retningslinjer har introduceret i en verden, der forudsætter fleksibilitet?«

»Selvfølgelig bliver det, som alle moratorier, midlertidigt, i

det mindste til vi finder en passende løsning til at beskytte bankkunderne. Det er, hvad de nordeuropæiske lande siger om moratoriet for Schengen-aftalen om befolkningernes frie bevægelighed, og det er, hvad der praktiseres i forbindelse med overtrædelser af Finanspagten og endnu mere i forbindelse med aftalen om overdrevent overskud på betalingsbalancen.«

»I det moratorie-plagede Europa er der ingen grund til ikke at beslutte, at retningslinjerne for opløsning af kriseramte banker bør suspenderes for at standse den tillidskrise, der har ramt bankkunder.«

Foto: Paolo Savona

Briterne fremskynder bail-in og folkemord, mens markeder bryder sammen

*Sekundær leder fra LaRouchePAC, 13. januar 2016 – »Salg alt undtagen guldrandede obligationer«, skrev kreditchef for Dronningens egen Royal Bank of Scotland (RBS) i en nylig besked til klienter, iflg. en artikel den 11. januar af Ambrose Evans-Pritchard, der blev udgivet i London *Telegraph*. RBS's Andrew Roberts forudsagde, alt imens han dumt kaldte Kina for »epicentret« for det, der rent faktisk er en*

nedsmeltning af hele det transatlantiske finanssystem, et styrtdyk på aktiemarkedene i USA og Det forenede Kongerige (U.K.) på op til 20 %, en oliepris, der kunne falde til så lidt som \$16 tønden (et fald på 50 % fra tirsdagens Brent råoliepris på lidt under \$32), og at en Federal Reserve og Bank of England i panik måtte skifte banehalvdel og på kort sigt igen starte op med kvantitativ lempelse ('pengetrykning').

Det igangværende blodbad inden for råvarer, og især olie, ligger hver eneste spekulativ bankier på denne planet på sinde. Morgan Stanley advarer om en pris på \$20 tønden; Goldman Sachs siger, at olieoplagringstanke snart kunne nå en grænse, der ville »fremtvinge et omgående stop for nogen produktion«; og et undersøgelsesnotat fra Barclays advarer, at »den seneste tids fald i priser på betydningsfulde råvarer nu er større end under nogen krise i de seneste 30 år, og spekulativ positionering meget mere negativ end den var selv på højden af finanskrisen«. *Bloomberg* elektroniske tjeneste karakteriserede mandagens oliehandel som simpelthen »vanvid«, og *Wall Street Journal* advarede om, at amerikanske olie- og gasproducenter i øjeblikket taber \$2 mia. om ugen, og at, med det aktuelle prisniveau – for ikke at tale om de yderligere dråber, der kommer – vil hele en tredjedel af sådanne olie- og gasselskaber gå bankerot i løbet af i år.

Men nedsmeltningen opstod ikke olie- og råvaremarkedet, og den slutter bestemt heller ikke dér. Det britiske boligmarked står også for at kollapse, som det bemærkes i *Telegraph* i en artikel den 10. jan. med overskriften, »**Huspriser i Storbritannien vil gå i bund med opløsningen af de globale priser på værdipapirer**«.

De skriver, at den globale nedsmeltning af priser på værdipapirer allerede har ramt råvarer og aktier, og snart vil ramme boligsektoren, som de beskriver som »en tikkende bombe«. Et stort problem i den britiske boligboble er det, de kalder »køb til udlejning«, dvs. folk, der har købt boligenheder,

ikke for at bo i dem, men for at leje dem ud til andre, mens de spekulerer i, hvad de håber, vil være en endeløs værdipapirsboble – meget lig »svirp-fænomenet« (dvs. køb og hurtigt videresalg af boliger for en hurtig fortjeneste) og subprime-huslånene i USA i midten af 2000'erne. En undersøgelse af udlejere antydede, at 200.000 har planer om at forlade sektoren. »Den hastige vækst af køb-til-udlejning i løbet af det seneste årti ser ud til at være klar til at blive banket ind i en tilbagegang.« Dette vil krydse ind i en relateret boble: »Husstande i Storbritannien er simpelthen ved at drukne i gæld for omkring 40 mia. pund, iflg. de seneste tal fra Kontoret for Budgetansvarlighed.«

Og så er der den stigende panikflugt af kapital, i takt med, at bail-in-ekspropriationer sætter ind – både fra carry trade[1] destinationer såsom Brasilien tilbage til USA og Europa, og inden for Europa fra klassen af de sydlige lande, Italien, Spanien, Portugal osv., ind i tyske og hollandske banker. Men disse banker udlåner ikke disse forøgede midler, hverken til forbrugere eller foretagender, og ikke engang til andre banker på interbank-markedet med dag-til-dag handel. I stedet parkerer de midlerne i ECB, hvor de indtjener en *negativ* rentesats.

Briternes politiske respons til den igangværende nedsmeltning er, forudsigeligt nok, at dræbe folk med bail-in-udplyndring, som vi har dokumenteret det her på hjemmesiden.

[1] En strategi, hvor en investor låner penge til en lav rente for at investere i værdipapirer, der kan forventes at give et højere afkast. (-red.)

Uro omkring bail-in breder sig i en grad, hvor Frankfurtaavis nedtoner spørgsmålet

12. januar 2016 – Økonomisektionen i Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) bringer i dag en propaganda-artikel for bail-in, tilsyneladende som reaktion på bankkontohaveres (og læseres) bekymring, efter at have modtaget breve fra deres banker, der gav meddelelse om, at bail-in-reglerne træder i kraft den 1. januar i år. Der er ingen grund til bekymring, i hvert fald ikke i Tyskland, der ikke er som Cypern, hævder FAZ. Alle bankindskud under 100.000 euro i Tyskland er beskyttede, og nødindgreb for at redde, f.eks. sparekasser er kun »hypotetiske«, og skulle der engang ske noget, så er der stadig skatteborgernes intervention – dvs., gennem statslige bankredningspakker, bail-out.

DET SKER I VERDEN – Infrastruktur, videnskab og teknologi

Nr. 3, årang 1.

Korte rapporteringer fra hele verden.

Titelfoto: En kunstners fremstilling af en del af Radioteleskopprojektet Square Kilometer Array, SKA, i

Sydafrika og Australien.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 11. januar
2016:**

**Nordkoreas prøvesprængning//
Köln banegård//**

**Nyt paradigme for
menneskeheden**

Med formand Tom Gillesberg

**Puerto Rico har brug for en
New Deal i Roosevelt-stil,
ikke finansielle rovdyr og
'nøjsomhedspolitik'**

10. januar 2016 – »Der var engang, da Puerto Rico havde en New Deal. I dag har de finansielle rovdyr, Republikanere« og brutal 'nøjsomhedspolitik'. New Deal Daily

(www.nddaily.blogspot.com), en blog, der er helliget rapportering om historien om Franklin Roosevelts New Deal, og også at være fortalere for dens genoplivning i USA, leverede det ovenstående budskab i et indlæg fra 20. dec. 2015. I flere andre indlæg fra midten af 2015 fordømmer bloggen gribbefondenes udplyndring af Puerto Rico og gennemtvungelsen af barsk 'nøjsomhedspolitik', dvs. nedskæringer, og at »bøllebanke« befolkningen gennem intimidering til at betale gæld til »ådselgribbe-finansselskaberne«.

I et indlæg med overskriften »Nedskæringspolitik vs. New Deal-finansiering« fremfører bloggen, at »Puerto Rico kunne bruge noget af den samme slags hjælp, som præsident Franklin Roosevelt og hans ligesindede New Deal politiske beslutningstagere gav det tilbage i 1930'erne og 1940'erne ... men vi vil da ikke skabe en New Deal for Puerto Rico i dag, vel? For pokker, vi vil ikke engang tildele dem de samme beskyttelsesforanstaltninger mod bankerot, som staterne nyder godt af ... vi vil hellere lade dem blive ædt levende af gribbefondene ...«

Selvfølgelig, fortsætter indlægget, »behøver det ikke at være sådan ... Der kunne udmærket være et direkte, statsligt jobskabelsesprogram, så vel som øgede investeringer i uddannelse og infrastruktur«. I et indlæg fra 30. okt. 2015 forklarer bloggen, at »i stedet for at tvære puertoricanere ned i jorden, som mange, rige investorer ønsker at gøre i dag ... så forsøgte New Deals politiske beslutningstagere at gøre det stik modsatte«. Administrationen til arbejdets Fremgang, Statens Nødhjælpsadministration (FERA), Det civile Bevaringskorps (der havde 12 lejre på øen) og Puerto Ricos Genopbygningsadministration (PRRA), blandt mange andre, sponsorerede projekter, der byggede infrastruktur, skoler, hospitaler, finansierede jobskabelse og finansierede udvidelsen af Puerto Ricos Universitet. PRRA-projekter blev »designet af puertoricanske ingeniører og bygget af puertoricanske arbejdere, og ydede konkrete bidrag til

millioner af puertoricaneres materielle tryghed ... «

Den kendsgerning nævnes ikke, at den sidste guvernør for Puerto Rico, der blev udnævnt af USA i begyndelsen af 1940'erne, var Rex Tugwell, et fremtrædende medlem af FDR's »Hjernetrust«, hvis specialitet var byplanlægning. FDR besøgte Puerto Rico i 1934, hvor han skitserede sine planer for øens rehabilitering. Med en bemærkning om, at øen led under mange af de samme sociale og økonomiske problemer som på hovedlandet, sagde FDR: »Jeg ser frem til, at disse problemer her på øen bliver løst lige så hurtigt, som vi vil løse dem i den kontinentale del af USA.«

Info: Puerto Rico er et selvstyrende territorium med særlig tilknytning til USA, beliggende i det nordøstlige Caribien. Puerto Rico råder kun over 1 repræsentant i USA's Kongres, og denne kan kun stemme i komiteerne, ikke i selve kongressens plenum. Selv om de har nordamerikansk statsborgerskab, har puertoricanerne kun ret til at stemme ved præsidentvalget, selv om de, der bor på fastlandet, har mulighed for at deltage i alle valg. Befolkningstal: 3,548 millioner (2014). (-red.)

Foto: Den 1. juli 1934 gik FDR om bord på USS Houston for at begynde sin tre uger lange rejse til Hawaii. Under krydstogtet gjorde FDR og hans ledsagere holdt ved Bahamas-øerne, Haiti, Puerto Rico, St. Thomas, St. Croix, Columbia, Panama, Cocos Island og Clipperton Island. Disse stop omfattede møder med udenlandske ledere og honoratiores, sightseeing gennem diverse lande og masser af lystfiskeri. FDR ankom til Hawaii den 24. juli for at påbegynde sit historiske besøg. (-red.)

**Glass-Steagall vil gøre en
ende på WallStreet, City of
London**

**og, endelig, det Britiske
Imperium, og hermed faren for
krig;**

**Et nyt paradigme med den Ny
Silkevej, for genopbygning af
hele verden!**

LaRouchePAC Fredags-webcast 8. januar 2016, dansk udskrift.

Vi har altså en situation lige nu, hvor tingene, over hele planeten, befinder sig på den yderste rand. På et hvilket som helst tidspunkt – mandag morgen, f.eks. – kunne vi vågne og finde, at hele det europæiske banksystem er gået ind i et kaotisk kollaps, der omgående vil spilde over til USA. Der vil være en indvirkning på Asien, men samarbejdet mellem Kina, Rusland, Indien og andre lande, i det asiatiske Stillehavsområde og i det eurasiske område, vil tage af for virkningen. Og krisens epicenter vil således være det transatlantiske område. Og det er grunden til, at briterne vil gøre fremstød for en krigsprovokation, en »bluff«-konfrontation, med Rusland og Kina for at få dem til at kapitulere og udplyndre dem, for at holde deres eget ynkelige, døende imperium gående i endnu et par dage. Der er vi kommet til i de globale anliggender.

Download (PDF, Unknown)

Verden er på vej ned i Helvede! Kun ved at overvinde det Britiske Imperium kan vi redde den

Leder fra LaRouchePAC, den 9. januar 2016 – Lyndon LaRouche advarede ved årets slutning om, at verden ville styrte ned i et Helvede efter nytår, og at kun den endelige overvindelse af det Britiske Imperium ville redde civilisationen. Denne nedstigning til Helvede skrider nu frem, som han advarede om, med det vestlige finanssystems opløsning, med både Mellemøsten og Asien, der er bragt ud på selve randen af en atomar konfrontation, og med befolkningerne i USA og Europa, der drives ud i en Mørk Tidsalder med narkotika, bandekriminalitet og en grad af økonomiske nedskæringer, der allerede nu skaber massedød.

Bail-in er nu landets lov i både Europa og USA og tillader decideret tyveri af almindelige borgeres bankkonti for at redde det bankerotte banksystem i endnu et par minutter. Det er det britiske system, der fra toppen og ned er drivkraften bag et globalt massedrab på den menneskelige befolkning. Den britiske kongefamilie har åbenlyst erklæret, at den er fast besluttet på at reducere den menneskelige befolkning til et lille fragment af det, den er i dag.

Asien, og især Kina, følger en anden kurs, baseret på storstilede investeringer i regional infrastruktur og en »win-win«-politik med samarbejde om menneskehedens fælles mål.

Asien vil ikke blive ødelagt af virkningen af det økonomiske kollaps, der nu rammer det transatlantiske område – men det er netop årsagen til, at det Britiske Imperium, gennem Obama, er fast besluttet på at ødelægge Asien, og Rusland, i en krig.

Problemet er den kendsgerning, at de fleste mennesker er dumme, af frygt – de vil ikke gøre noget i denne retning, idet de klager, at det ikke er »praktisk«. Og dog er den eneste måde at redde planetens befolkning at blive alt det kvit, der er britisk myndighed, den britiske kongefamilie og dens arv, og i særdeleshed dens kontrol over USA, i form af personen, præsident Obama. Vi må optrappe kampagnen for Glass-Steagall for at lukke Wall Street ned og få USA med om bord i den Nye Silkevej, hvilket betyder en genopbygning i USA, og i verden, i tradition efter Franklin Roosevelt.

Titelbillede: Den amerikanske Frihedskrig: Briterne overgiver sig til general George Washington efter slaget ved Yorktown.

Løsningen på den europæiske flygtningekrise er en Silkevejs-Marshallplan! Af Helga Zepp-LaRouche

Der findes i øjeblikket kun et eneste, strategisk tiltag, der kan skabe en løsning på de forskellige kriser – den finansielle, økonomiske, flygtningerelaterede og moralske krise – og det er den kinesiske regerings tilbud om samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej, på basis af en win-win-strategi. Vi må omgående gøre en ende på City of Londons og Wall Streets kasinoøkonomi, til hvis undersætter Schäuble,

Spahn, Kerber og den tidligt falmende Jörg Asmussen hører, gennem den omgående vedtagelse af en bankopdelingslov i traditionen efter Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov. Og dernæst må vi have et kreditsystem som det, Tyskland havde med KfW (Kreditanstalt for Genopbygning) under genopbygningen efter Anden Verdenskrig.

Titelbillede: Forsiden til Sebastian Brants satiriske skrift, 'Narreskibet', fra 1494.

Download (PDF, Unknown)

Rajin-havnen i Nordkorea udskiber nu nordkinesiske varer til Sydkina

4. januar, 2016 – Havnen i Rajin i det nordøstlige Nordkorea, hvor både Kina og Rusland har bygget havnefaciliteter, samt vej- og jernbaneforbindelser fra deres respektive territorier, tjener nu som transitområde for varer fra det nordlige Kina på vej til Sydkina. Benævnt "den tredje nord-syd fødevaretransportrute" i en rapport i *Peoples Daily* i dag, udskibes nu ad denne rute, fra Hunchun i Kina, en by beliggende ved Tumen floden nær grænsen mellem Kina, Rusland og Nordkorea, gennem Rajin-havnen i Nordkorea, meget af de 600 tons fødevarer fra de nordøstlige provinser. I 2010 rapporterede *Peoples Daily*, at varer transporteret ad ruten begrænsede sig til kul. Siden sidste år afsendes også korn, tømmer og mineralpulver ad denne vej.

Det nordøstlige Kina producerer næsten en fjerdedel af nationens korn. Udviklingsprojektet for Tumen-floden (se *EIR's* rapport "Verdenslandbroen"[1]) udvikles fortsat, mens havneprojektet i Rajin også involverer større, private sydkoreanske firmaer, som dermed tjener som basis for samarbejde om udvikling mellem Nord og Syd (-Korea).

[1] Se udførlig introduktion på dansk:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=2661>

Foto: Et russisk tog ankommer til Rajin.

Kina bliver Asiens førende eksportør af højteknologiske produkter

4. januar, 2016 – Kinas andel af Asiens samlede eksport af højteknologiske produkter er steget fra 9,4 % i år 2000 til 43,7 % i 2014, hvilket gør Kina til Asiens førende eksportør af højteknologi, langt foran Japan (der skrumpede fra 25,5 % til 7,7 %) og Sydkorea (der forblev på omtrent de samme 9,4 %) ifølge *Kinas Nationale Radio* (CNR), der i søndags citerede statistikker fra ADB's Asian Economic Integration rapport for 2015.

Rapporten viser, at de mest efterspurgte af Kinas højteknologiske varer i Asien, er højhastighedsjernbaner, kernekraft og satellitter. I Thailand benytter man i vid udstrækning Beidou GPS-navigationssystemet. I Malaysia er den kinesiske eksport af luftfartsudstyr og -dele steget i forhold til sidste års eksport.

I Indonesien vandt Kina udbuddet af landets første højhastigheds-jernbaneprojekt, hvilket betyder, at "Kinas teknologi har gjort sin entré i landet", sagde *Peoples Daily*.

Foto: Kina sigter på at eksportere sine højhastighedstog.

Kina skal bygge kæmpehavn og industripark i Myanmar

4. januar, 2016 – Det kinesiske selskab CITIC Group Corporation har vundet to kontrakter, en for en dybvandshavn, og en for en økonomisk zone, begge i den såkaldte særlige økonomiske zone Kyaukpyu beliggende i det vestlige Myanmar ved Den Bengalske Bugt. CITIC's konsortium inkluderer den thailandske gigant Charoen Pokphand Group (CP Group), samt de kinesiske firmaer China Harbor Engineering Company, China Merchants Holdings, TEDA Investment Holding og Yunnan Construction Engineering Group.

Xinhua rapporterer, at kontrakterne også inkluderer en vej og en bro, der vil forbinde industriparken med dybvandshavnen. Projektet vil blive udført i faser og skal fuldføres i løbet af 20 år. Den færdige havn vil blive i stand til at håndtere 4,9 mio. TEU containere, hvilket er sammenligneligt med størrelsen af Los Angeles' havnesystem. Det anslås, at projektet vil skabe 100.000 jobs om året.

Kina er på nuværende tidspunkt engageret i adskillige havne i det Indiske Ocean, inklusiv Chittagong i Bangladesh, Gwadar i Pakistan og Colombo i Sri Lanka. *Reuters* emmer af Imperiets anti-kinesiske hysteri og refererer til havnene som "Kinas militære perlerække" i det Indiske Ocean.

Olierørledningen fra Den Bengalske Bugt til Yunnan-provinsen i Kina, fuldført i 2015, starter i Kyaukpyu, og der er planer om at bygge en jernbanelinje langs samme rute (planerne er udsat for øjeblikket, men vil blive diskuteret igen, når den nye regering i Myanmar tager over senere i denne måned). En jernbaneforbindelse vil gøre det muligt at undgå Malaccastrædet, i det mindste for visse importtypers vedkommende, og vil dermed spare en distance på omkring 5.000 km's sejlads.

Reuters rapporterer, at "Kyaukpyu projektet, der blev godkendt af parlamentet i Myanmar sidste år, "for visse mennesker giver anledning til bekymring ". Det turde være åbenbart, at disse "bekymringer" har deres udgangspunkt tilbage i London.

Foto: Den indledende fase af Kyauphyu SEZ-udviklingsprojektet har tre elementer: en dybvandshavn, en industripark og et integreret beboelsesområde.

Bail-in-regel-rodet i EU-medlemslande

7. januar 2016 – Bail-in-reglerne vil tilsyneladende blive implementeret forskelligt i de forskellige EU-medlemslande. Små virksomheder er ekskluderet fra bail-in i den tekst, som Det europæiske Parlament har vedtaget og, f.eks., i den italienske lov for gennemførelse. Det er ikke tilfældet i Tyskland, i hvert fald ikke ifølge et brev, som Post Bank har udsendt til sine kunder. Brevet siger blandt andet, at for »virksomhedskonti gælder grænsen på 100.000 euro pr. indskyder«. Med andre ord kunne selskaber, i tilfælde af bail-in, se alle deres penge, der overstiger 100.000 euro, blive

konfiskeret.

»Men en konto, hvor to eller flere personer har adgang som medlemmer af et personligt firma, selskab eller sammenslutning eller lignende, uden juridisk personlighed, vil blive slået sammen under udregningen af den øverste grænse på 100.000 euro og behandlet som indskud fra en enkelt indskyder.«

Dette tilbyder et smuthul i den EU-tekst, der siger,

»de følgende har samme prioritetsorden, der er højere end den orden, som krav fra almindelige, ubeskyttede kreditorer uden præference har:

- Den del af kvalificerede indskud fra individer og mikro-, små- eller mellemstore virksomheder, der overstiger dækningsniveauet iflg. bestemmelserne i artikel 6 af Direktivet 2014/49/EU;«

Den italienske lov har vedtaget denne formulering ordret.

Det er imidlertid kun en prioritetsorden for teoretiske godtgørelser, der er fastlagt, og ikke beløbet. Det beror alt sammen på »menneskers, ikke lovens, skøn«, som prof. Paolo Savona afslørede, i Milano Finanza (se 6. jan., <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11036>).

Foto: EU-parlamentet i Strasbourg, eller Babelstårnet, eller det skæve tårn i P-eu-sa, måske?

Bevar fokus på Wall Street/London-nedsmeltningen

7. januar 2016 – Onsdag var endnu en dag med jordskred på aktie- og obligationsmarkedet, som medierne universelt har givet Kinas aktiemarked og valuta skylden for. Disse beskyldninger nåede grænsen for det absurde, da Kinas regering meddelte, midt på dagen i Europa, at den, fra og med 8. jan., ikke længere ville suspendere handel på markedet med »strømafbrudelser«, og ville lade markedsniveauet bevæge sig derhen, hvor det ville – og dette hævdedes i de amerikanske finansmedier at have standset den globale deroute på aktiemarkedene! Hvordan det skulle forestille at være gået til, blev ikke forklaret. Men i al fald, så tog derouten atter fat i løbet af den europæiske og amerikanske eftermiddag, med styrtdyk i aktierne i olie-, bank- og råvaresektorerne i spidsen.

Wall Streets, Londons og de europæiske bankers gæld, der er baseret på råvare- og ejendomsmarkedet, og som ikke kan indløses, fortsætter med at være drivkraften bag kollapset, der i realiteten er udløst af »bail-in«-reglernes ikrafttræden (1. jan. 2016), der nu er i færd med at sænke banker og deres indskydere i hele det transatlantiske område.

Financial Times havde den 7. januar en artikel, der afslørede, hvad bank-bail-in har udløst i Europa. Med den beskedne titel, »Investorer gør voldsomt indsigelse mod bank-bail-in«, rapporterer artiklen om en lidet bemærket kendsgerning. Banker i Europa (og også i USA) er nu blevet pålagt at rejse kapital for hundreder af milliarder af euro, i form af de såkaldte »bail-in-obligationer« i 2016 – obligationer, der kan eksproprieres efter dekret fra de europæiske bankopløsningsmyndigheder i Bruxelles, når banken bliver insolvent eller nærmer sig insolvens. Men Europas banker rejste kun 196 mia. euro i alt i obligationer i 2015. Det var

10 % mindre end i 2014, og beløbet er faldet hvert år, siden 2009.

Disse banker kan således ikke rejse de hundreder af milliarder i »bail-in-obligationer« i 2016. Dernæst kommer *Financial Times* frem til pointen med det »sorte nul« på bankernes bundlinje. Mange hundrede banker vil forsvinde.

»Davide Serra, direktør for Algebris-fonden, der investerer i bankgæld, siger: 'Hvis man er en lille, europæisk bank, bør ens renteomkostninger ved udstedelse af seniorgæld (dvs. 'foranstillet' gæld, der har førsteprioritet mht. indfrielse ved en evt. konkurs i forhold til anden 'efterstillet' gæld, - red.), gå voldsomt i vejret. Dette bør også udløse en konsolidering af de mindre banker, da mange af dem kunne blive udelukket af obligationsmarkedet', advarer han.«

Faldet i udstedelsen af obligationer i 2015 er mere bemærkelsesværdigt, eftersom nationale finansmyndigheder forsøgte at få banker til at genkapitalisere og sælge »tab-absorberende gæld« (bail-in-obligationer) i 2015, før Enhedsmyndigheden for bankopløsnings-fascisterne tog over. Men, som *FT* beskriver det, så konverterede banker i Italien, Grækenland og andre steder i stedet obligationsgæld til egenkapital – aktier – »med betydelig discount« eller tab for obligationsindehaverne. »Genkapitaliseringen« af de græske banker i efteråret 2015 skete næsten udelukkende på denne måde – gennem en delvis ekspropriering af indehavere af bankobligationer »med det formål at undgå at ekspropriere (bail-in) større indskydere«. Disse »større indskydere« ville have været forretningsforetagender, der ville være blevet – og i 2016 vil blive – udslettet over en kam.

POLITISK ORIENTERING den 7. januar 2016: Finanskrak i luften Saudi Arabien vil sætte Mellemøsten i flammer

Med formand Tom Gillesberg

Videoen er i 3 dele, som er samlet i en playliste.

Lyd:

DET SKER I VERDEN – Infrastruktur, videnskab og teknologi

Download (PDF, Unknown)

Nr. 2 Årgang 1

Omfatter rapporteringer fra hele verden for november måned, 2015.

Foto: Arsat 2 satelliten under en test i INVAP's facilitet i Argentina.

Den britiske Krone gør fremstød for krig og folkemord

Leder fra LaRouchePAC, 7. januar 2016:

En omhyggelig undersøgelse af det britiske efterretningsvæsens operationer over hele planeten afslører et klart billede: Det britiske Monarki er i færd med at fremprovokere krig og kaos i hvert eneste hjørne af planeten i deres forfølgelse af den erklærede hensigt om at reducere verdens befolkning med 80 % eller mere på kort tid.

Den britiske hånd er mest synlig i den Persiske Golf, hvor Londons totalt ejede juniorpartner, det Saudiske Monarki, har anstiftet en ny, evindelig krig mellem sunni og shia, arabere og persere, der blev udløst af henrettelsen den 2. jan. af et ledende medlem af det shiamuslimske præsteskab fra den olierige, østlige provins, der har en majoritet af shia-muslimere. Talerør for MI6 Ambrose Evans-Pritchard sagde skadefro på Daily Telegraphs sider i denne uge, at henrettelsen af Nimr al-Nimr vil føre til voldelig gengældelse fra shia-demonstranter, der handler under ordre fra Irans Revolutionsgarde-korps, og vil inkludere angreb på de saudiske hovedolieledninger. Dette vil, erklærer Evans-Pritchard, føre til oliepriser på 200 dollar tønden og et globalt, økonomisk kollaps.

Download (PDF, Unknown)

Fremtrædende italiensk bankmand siger, EU's bail-in-regime er ulovligt

5. januar 2016 – Den tidligere regeringsminister, tidligere højtplaceret person i Banca d'Italia (centralbanken) og tidligere chef for Italiens Statens Indskudsgarantifond (FITD), Paolo Savona, har i en artikel for *Milano Finanza* skrevet, at den nye, EU-mekanisme for bankopløsning (BRRD) er »et klassisk ikke-liberalt system, hvor borgerne regeres af mennesker, og ikke love – en tilstand, som vi troede historien havde besejret. Retningslinjerne for Opløsning af kriseramte banker har de typiske træk ved europæiske traktater og regulativer, der forudser alt undtagen de tilfælde, der virkelig betyder noget, i tilfælde af store krise. Når sidstnævnte indtræffer, begynder man at diskutere, med skader som følge af forsinkede beslutninger og kompromis-rodet mellem regeringerne.«

»Jeg kæmpede imod den godkendte mekanisme lige så længe, som jeg fik lov til det af dem, der foretrækker regering ved mennesker frem for regering ved lov. Den aktuelle beskyttelses-'plan' for bankindskud kan ikke garantere, hvad den lover, af en række årsager, der alle er dokumenteret i FITD's arkiver«, skrev Savona.

Heriblandt er: »Definitionen af garanterede indskud er upræcis og åben over for manipulationer og svindel ...; den tilbudte garanti svarer ikke til bankernes virkelige evne til at intervenere«, og »den kommende fond er utilstrækkelig i forhold til risiciene; desuden, når fonden først bliver brugt, bliver dens genopbygning et bundløst kar ...«

Hvis bankindskydere og kontohavere skal beskyttes, bør det være regeringen, og ikke bankerne, der skal beskytte dem.

»Regering, der ved undladelse eller gennem valg af økonomisk politik ligger til grund for systemiske kriser, skal involveres i løsningen af bankkriser ifølge udtrykkelige og gerne klare regler for gennemførelsen ... Eftersom EU's retningslinjer, der er vedtaget af Italien, tilsigter at holde medlemsstaterne [statsbudgettet, -red.] ude af bankkrisernes finansielle implikationer, bliver staterne i teorien deres ansvar kvit, men et andet, ikke-liberalt princip introduceres i systemet, nemlig, at staten, gennem centralbanker, dumper sine fejltagelser på skuldrene af borgeren.«

Savona sluttede med at sige, at de få aspekter, han her havde adresseret, var tilstrækkeligt til at rejse spørgsmålet om »en multipelt krænkede Forfatning«.

I en tidligere artikel for *Italia Oggi* havde Savona adresseret den nylige bail-out/bail-in af fire italienske banker på en meget kritisk måde. Det italienske banksystem har bestemt begået fejl i vurderingen af kreditrisiko, skrev Savona, »men en stor del af dets problemer kommer fra forkert finanspolitik i USA, som er blevet passivt accepteret og forværret af det meste af resten af verden, frem for alt af City of London, der har spillet hovedrollen i udbredelsen af derivater, inklusive subprime-lån«.